

lig Postbesørgelse, troer jeg, at Forslaget practiff har meget Lidt at sige, og jeg vil heller ikke nægte, at det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds har Ret i, at det undertiden kan være ganske godt, at det ikke er tilladt at modtage Breve. Uden Hensyn hertil vil jeg imidlertid sige, at her gjælder det Samme som for Adresserbreve, nemlig, at det er en Veie til at omgaae Loven, naar Enhver, som giver sig af med den Slags Ting, blot ved at paasfyde, at han ingen Betaling saaer, kan sige sig for Ansvar. Naar man skal bevise, at han har faaet Betaling, er det ikke let muligt at faae Ansvar gjort gjældende imod ham; men det er det Samme som at aabne en Udvei for Dem, der vil krænke Loven, og det synes jeg ikke man bør gjøre. — Det Forslag, der er stillet af Udvalget under Nr. 5, er en Redactionsforandring, som jeg finder meget rigtig. — Til § 3 har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) stillet nogle Forslag, som jeg skal omtale noget nærmere. Det ærede Medlem antog, at jeg ikke vilde have noget Særligt imod hans Forslag under Nr. 3 til § 3; men jeg maa rigtignok bemærke, at det har jeg umægtelig. Naar man letter Forsendelsen af Tidender og Tidsskrifter i en saadan Grad, som man gjør, forekommer det mig at være en overmaade ubillig Fordring, naar man dertil vil sige, at de skulle kunne veie indtil 1 Pund. Det ærede Medlem vil dog erindre, at det er en almindelig Frihed, som her gives, at den ikke alene gjælder Aarskrifter, men ogsaa Skrifter, der komme meget hyppig, og at man skulde kunne forsende dem paa indtil 1 Punds Vægt for den almindelige Betaling, hvorefter Taleren her er, vilde dog være vel meget. Der maa være en Grænse for, hvad Postvæsenet kan bestride i den Henseende, naar man betænker det maadelige Antal Tidender og Tidsskrifter, som aarlig udkommer; vil man give en saadan Tilladelse med Hensyn til det Forhold, hvorefter Taleren her er, bliver det mere uforholdsmæssigt end hidtil. Jeg antager heller ikke, at det ærede Medlem lægger saa særdeles stor Vægt paa dette Forhold, eller mener, at det vil have særdeles stor Betydning. Med Hensyn til hvad det ærede

Medlem har udtalt om Subscriptionsplaner og andre Tillæg til Tidender, skal jeg erklære mig enig med det ærede Medlem i, at vi ikke her afveie det Gavnlige eller Skadelige for Bladene eller for Forholdet mellem Blade og Publicum; denne Afveien af Fordeel og Skade ligger fjernt her. Hvad vi her have at gjøre med, er for det Første hvad der er i Publicums Interesse i Almindelighed med Hensyn til Postvæsenet, og dernæst hvad der for Statens Vedkommende er forsvarligt; thi vi maa vel erindre, at der er Grundfætninger, som maae følges og varetages; derfor kan man ikke see bort fra, hvad jeg frygter for, det ærede Medlem noget har seet bort fra i sin Bedømmelse af Sagen. Det forekommer mig, at der i det, jeg tillod mig at anføre ved 1ste Behandling, ligger noget Velbegrundet. Saa snart der gives Tillægsblade til en Avis, er det fuldkommen i sin Orden, at disse, som virkelige Tillægsblade, gaae med Avisen, men saasnart der lægges Andet ind, tilvendes der derved disse Forsendelser og Besjæftigjøreiser en Fordeel, som der ikke er tilstrækkelig Anledning til at tilvende dem, og som tilvendes dem paa Postvæsenets Bestøtning. Jeg er kjender paa det Fuldstændigste, at der fra Statens Side er al Anledning til at vise sig besjæftigende og nænsom med Hensyn til den for den almindelig Dplysning, saa overordentlig vigtige journalistiske Literatur, og jeg skal meget gjerne understøtte enhver Bestræbelse for at komme den imøde med al den Lettelse, som det er muligt at give; men jeg kan ikke erkjende, at der til den journalistiske Literatur hører den Slags Tillæg, hvorefter Taleren her er, nemlig Subscriptionsplaner, Reclamer, Romaner, Pritisouranter og deslige. De, der ville forsende saadanne Ting, maa vælge andre Veie, som vist ogsaa kunne findes paa en hensigtsmæssig Maade, om end ikke en saa overordentlig Pritisbillighed der er tilstede. Naar det ærede Medlem har henvist til et Andragende fra Boghandlerforeningen, skal jeg bemærke, at det ingenlunde vil være vanskeligt for Boghandlerforeningen, som jo er udbredt over hele Landet, at faae sine Subscriptionsplaner og deslige udbredte paa en ligesaa hensigtsmæssig og billig Maade som den nu-